

สำนักงาน กศน. จังหวัดชลบุรี เรทเทอร์

วันที่ ๒๖๖๐ ๑๓๑

ผลของโปรแกรมการนำบัคทางความคิดและพฤติกรรมแบบกลุ่มต่อภาวะซึมเศร้าในผู้ป่วยเอดส์

นพพร นาวีสาร
นพพร นาวีสาร
Burapha University

๒๔ มิถุนายน ๒๕๕๕

๓๐๑๒๖๐

เรื่องเบริการช

วันที่ ๒๕๕๕

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาด้านหลักสูตรพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการพยาบาลสุขภาพจิตและจิตเวช

คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

กรกฎาคม ๒๕๕๔

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยบูรพา

คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์และคณะกรรมการสถาบันวิทยานิพนธ์ ได้พิจารณา
วิทยานิพนธ์ของ นวพร นาวีสาคร ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรพยาบาลศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการพยาบาลสุขภาพจิตและจิตเวช
ของมหาวิทยาลัยบูรพาฯ ดัง

คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

อาจารย์ ปริญญา คงกิริยานนท์ อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กรภัทร เงงอุดมทรัพย์)

พ.ส. อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สงวน ธานี)

คณะกรรมการสถาบันวิทยานิพนธ์

พ.ส. น. ประธาน

(ดร.ศุภรัตน์ เจริญสุข)

อาจารย์ ปริญญา คงกิริยานนท์ กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กรภัทร เงงอุดมทรัพย์)

พ.ส. อ. กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สงวน ธานี)

พ.ส. ล. กรรมการ

(ดร.เขมารดี มาสิงบุญ)

คณะกรรมการสถาบันวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม
หลักสูตรพยาบาลศาสตร์อนุปริญญา สาขาวิชาการพยาบาลสุขภาพจิตและจิตเวช ของมหาวิทยาลัย
บูรพา

รัชดา วงศ์พุทธานนท์ คณบดีคณะพยาบาลศาสตร์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รัชนากร วงศ์พุทธานนท์)

วันที่ 12 เดือน กรกฎาคม พ.ศ. 2554

การวิจัยนี้ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัย ระดับบัณฑิตศึกษา

จากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา

ประจำภาคปี ปีการศึกษา 2552

ประกาศคุณภาพ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความกรุณา และความช่วยเหลือเป็นอย่างดีจากผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภรภัทร เยงอุ่นทรัพย์ ประธานผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ส่วน ฐานี กรรมการผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ ที่ได้กรุณาให้คำปรึกษา และข้อเสนอแนะต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่องานวิจัยนี้ รวมทั้งช่วยตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่อง ต่าง ๆ พร้อมทั้งสนับสนุนให้กำลังใจเป็นอย่างดีตลอดมา ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาของท่าน เป็นอย่างยิ่ง ขอกราบขอบพระคุณอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านที่กรุณาตรวจสอบความถูกต้องของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย และให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์ในงานวิจัยครั้งนี้ และขอขอบพระคุณคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ทุกท่านที่ได้กรุณาให้ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแก้ไขจนวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ถูกต้อง และสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอขอบพระคุณ ผู้อำนวยการโรงพยาบาลสมเด็จพระสังฆราช องค์ที่ 17 และผู้บังคับบัญชา โดยตรงที่ผู้วิจัยปฏิบัติงานอยู่ ตลอดจนเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องทุกท่าน ที่ได้ให้ความร่วมมือ และให้การสนับสนุนเป็นอย่างดีตลอดระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อการวิจัย ขอขอบคุณผู้เข้าร่วมวิจัยทุก ๆ ท่าน รวมถึงท่านอื่น ๆ ที่มีส่วนร่วมในการวิจัยครั้งนี้ ที่ได้สละเวลา และให้ความร่วมมืออย่างดีมากในงานวิจัยนี้เสร็จสิ้นลงได้

สุดท้ายนี้ขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ทุกท่าน ที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ ในระหว่างการศึกษา จนสามารถบรรยายความรู้มาใช้ในงานวิจัยครั้งนี้ และขอขอบคุณครอบครัว ที่ให้การสนับสนุน และเป็นกำลังใจดีตลอดมา จนมาถึงวันที่วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วง ลงได้

นวพร นาวีสาร

48921734: สาขาวิชา: การพยาบาลสุขภาพจิตและจิตเวช; พ.ย.ม. (การพยาบาลสุขภาพจิตและจิตเวช)

คำสำคัญ: ภาวะซึมเศร้า/ การบำบัดทางความคิดและพฤติกรรม/ ผู้ป่วยเออดส์

นวพร นาวีสาร: ผลของโปรแกรมการบำบัดทางความคิด และพฤติกรรมแบบกลุ่ม
ต่อภาวะซึมเศร้าในผู้ป่วยเออดส์ (THE EFFECT OF COGNITIVE-BEHAVIORAL
THERAPEUTIC GROUP PROGRAM ON DEPRESSION AMONG AIDS PATIENTS)

คณะกรรมการคุณวิทยานิพนธ์: กรภัทร เอียงอุดมทรัพย์, Ph.D, สงวน ฐานี, Ph.D. 165 หน้า.

ปี พ.ศ. 2554.

งานวิจัยกึ่งทดลองนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาผลของโปรแกรมการบำบัดทางความคิด
และพฤติกรรมแบบกลุ่มต่อภาวะซึมเศร้าในผู้ป่วยเออดส์ กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ป่วยเออดส์ที่มีภาวะ
ซึมเศร้าในระดับเล็กน้อยถึงปานกลางมารับบริการที่คลินิกยาดำเนิน ไวรัสเออดส์ โรงพยาบาล
สมเด็จพระสังฆราช องค์ที่ 17 จังหวัดสุพรรณบุรี จำนวน 24 คน โดยมีคุณสมนึกตามที่งานวิจัย
กำหนด แบ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย เป็นกลุ่มละ 12 คน
กลุ่มทดลองได้รับโปรแกรมการบำบัดทางความคิด และพฤติกรรมแบบกลุ่มเป็นเวลา 8 สัปดาห์ ๆ
ละ 1 ครั้ง โดยแต่ละครั้งใช้เวลาประมาณ 60-90 นาที วัดความซึมเศร้าในระดับก่อนการทดลอง
หลังการทดลอง และระหว่างติดตามผล 1 เดือน โดยใช้แบบวัดความซึมเศร้าของบก (1967)
ฉบับภาษาไทย วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงบรรยาย การวัดความแปรปรวนแบบวัดซ้ำ และ
การทดสอบรายคู่ค้ายิบอนฟอร์โนนี

ผลการวิจัยพบว่า คะแนนเฉลี่ยความซึมเศร้าในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมในระดับหลัง
การทดลอง และระหว่างติดตามผล 1 เดือน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .05$) ในกลุ่ม
ทดลองพบว่า คะแนนเฉลี่ยความซึมเศร้าก่อนการทดลอง ($\bar{X} = 24.91$, $SD = 5.16$) และหลัง
การทดลอง ($\bar{X} = 8.00$, $SD = 4.30$) แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .05$) ส่วนคะแนน
เฉลี่ยความซึมเศร้าในระดับหลังการทดลอง ($\bar{X} = 8.00$, $SD = 4.30$) และระหว่างติดตามผล 1 เดือน
($\bar{X} = 7.66$, $SD = 5.80$) แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($p > .05$)

โปรแกรมการบำบัดทางความคิด และพฤติกรรมแบบกลุ่มที่ใช้ในงานวิจัยนี้สามารถลด
ภาวะซึมเศร้าในผู้ป่วยเออดส์ได้ดังนั้นพยาบาลที่ให้การดูแลผู้ป่วยเออดส์ในโรงพยาบาลหรือชุมชน
ควรศึกษา และประยุกต์ใช้โปรแกรมการบำบัดทางความคิด และพฤติกรรมแบบกลุ่มเพื่อลดภาวะ
ซึมเศร้าในผู้ป่วยเออดส์

48921734: MAJOR: MENTAL HEALTH AND PSYCHIATRIC NURSING; M.N.S
(MENTAL HEALTH AND PSYCHIATRIC NURSING)

KEYWORDS: DEPRESSION/ COGNITIVE-BEHAVIORAL THERAPY GROUP/ AIDS PATIENTS

NAWAPORN NAWEESAKORN: THE EFFECT OF COGNITIVE-BEHAVIORAL THERAPEUTIC GROUP PROGRAM ON DEPRESSION AMONG AIDS PATIENTS.

ADVISORY COMMITTEE: PORNPAT HENGUDOMSUB, Ph.D., SANGUAN THANEE, Ph.D. 165 P. 2011.

The purpose of this quasi-experimental study was to examine the effect of cognitive behavioral therapeutic group program on depression among AIDS patients who had mild to moderate depressive levels. These patients received care service from Antiretroviral Therapy clinic at the Somdejphrasangkharach XVII Hospital. A sample of 24 AIDS patients who met the inclusion criteria were assigned into experimental and control groups by using simple random sampling ($n = 12$ in each group). Thai version of Beck's depression (1967) was used to measure depression at pre- post test, and one month follow-up. AIDS patients in the experimental group participated in the cognitive behavioral therapeutic group program for eight weeks, one session per week. Each session took about 60 to 90 minutes. Whereas, AIDS patients in control group received only routine care from the same clinic. Descriptive statistics, repeated ANOVA, and Bonferroni test were employed to analyze the data.

The results from this study revealed that the mean score of depression in the experimental group at post-test and one month follow- up were significantly lower than those in the control group ($p < .05$). In the experimental group, the mean score of depression at post- test ($\bar{X} = 8.00$, $SD = 4.30$) was lower than at pre-test ($\bar{X} = 24.91$, $SD = 5.16$), with statistical significance ($p < .05$). However, there was no statistically significant difference ($p > .05$) for the mean score of depression at post- test ($\bar{X} = 8.00$, $SD = 4.30$) and one month follow- up ($\bar{X} = 7.66$, $SD = 5.80$).

The cognitive behavioral therapeutic group program employed in this study was found to effectively reduce depression among AIDS patients. Hence, nurses who cared for them either in the clinics or communities were recommended to learn and apply this program for AIDS patients in order to reduce their level of depression in this regard.

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	๑
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	๒
สารบัญ	๓
สารบัญตาราง	๔
สารบัญภาพ	๘
บทที่	๙
๑ บทนำ	๑
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	๑
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	๕
สมมติฐานของการวิจัย	๕
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย	๕
ขอบเขตของการวิจัย	๖
ตัวแปรที่ศึกษา	๖
นิยามศัพท์เฉพาะ	๖
กรอบแนวคิดในการวิจัย	๗
๒ เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	๑๐
โรคเอดส์	๑๐
ภาวะซึมเศร้า	๒๐
การบำบัดทางความคิดและพฤติกรรม	๔๑
การพยาบาลตามแนวคิดทฤษฎีการปรับตัวของ Roy	๘๒

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
3 วิธีดำเนินการวิจัย	92
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	93
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	94
การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ	96
การพิทักษ์สิทธิ์กลุ่มตัวอย่าง	96
วิธีดำเนินการทดลองและการเก็บรวบรวมข้อมูล	97
การวิเคราะห์ข้อมูล	101
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	102
การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	102
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	102
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	111
สรุปผลการวิจัย	111
อภิปรายผลการวิจัย	112
ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้	125
ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป	125
บรรณานุกรม	126
ภาคผนวก	139
ภาคผนวก ก	140
ภาคผนวก ข	142
ภาคผนวก ค	145
ภาคผนวก ง	158
ประวัติย่อของผู้วิจัย	165

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1 กระบวนการคิดที่บิดเบือน และพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของผู้ป่วย	45
2 ตัวอย่างแบบแผนการคิด (Schemas) ที่เหมาะสม (Adaptive) และไม่เหมาะสม (Maladaptive)	46
3 แบบบันทึกความคิด	57
4 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ป่วยเดอต์	103
5 คะแนนเฉลี่ยความซึมเศร้าในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมก่อนการทดลอง	104
6 คะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความซึมเศร้าของผู้ป่วยเดอต์ ในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมในระยะต่างๆ ของการทดลอง	105
7 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของค่าคะแนนเฉลี่ยความซึมเศร้าระหว่างวิธีการ ทดลองกับระยะเวลาการทดลอง	108
8 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของค่าคะแนนเฉลี่ยความซึมเศร้าในกลุ่มทดลอง	110
9 ความแตกต่างรายคู่ของคะแนนเฉลี่ยความซึมเศร้าของกลุ่มทดลองในระยะก่อน การทดลองหลังการทดลองเสร็จสิ้นทั้งที่ และระดับติดตามหลัง 1 เดือน	110
ภาคผนวก ข-1 วิธีวิเคราะห์การแยกแบบแบ่งไปกติ	143
ภาคผนวก ข-2 Statistic	143

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1 กรอบแนวคิดการวิจัย	9
2 รูปแบบความคิด และพฤติกรรม	50
3 แนวคิดในการนำบัค	51
4 ระบบการปรับตัวของบุคคล	84
5 การบูรณาการกระบวนการปรับตัวของรอยและการนำบัคทางความคิด และพฤติกรรม	91
6 แบบแผนการทดลอง	92
7 ขั้นตอนการดำเนินงานวิจัย	100
8 แผนภูมิเส้นแสดงค่าคะแนนความซึมเศร้ารายบุคคลในกลุ่มทดลอง ระยะก่อน การทดลอง ระยะหลังการทดลองเสร็จสิ้นทันที และระยะติดตามผล 1 เดือน	106
9 แผนภูมิเส้นแสดงค่าคะแนนความซึมเศร้ารายบุคคลในกลุ่มควบคุม ระยะก่อน การทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผล 1 เดือน	107
10 แผนภูมิเส้นแสดงการปฏิสัมพันธ์กันระหว่างวิธีการทดลองกับระยะเวลาการทดลอง ..	109